

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЗ «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені К. Д. УШИНСЬКОГО»**

**МУЗИЧНА ТА ХОРЕОГРАФІЧНА ОСВІТА
В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНОГО
РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА**

**Матеріали і тези ІХ Міжнародної конференції
молодих учених та студентів
(20-21 жовтня 2023 р.)**

1 том

ОДЕСА 2023

УДК: 37+78+792.8+008-021.1

Музична та хореографічна освіта в контексті культурного розвитку суспільства. Матеріали і тези ІХ Міжнародної конференції молодих учених та студентів (Одеса 20-21 жовтня 2023 р.). — Т.1. — Одеса: ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2023. — 119 с.

Рекомендовано до друку вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». Протокол № 4 від 30.11. 2023 р.

Редакційна колегія:

Мартинюк Тетяна Володимирівна, доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри-професор кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Демидова Віола Григорівна, кандидат педагогічних наук, професор, професор кафедри сольного співу Одеської національної музичної академії імені Антоніни Нежданової.

Матеріали і тези друкуються в авторській редакції

Технічний редактор Г.О. Реброва

©Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, 2023

збірки, книги про музику, наочні посібники, портрети композиторів та виконавців, відповідні музичні інструменти тощо.

Однак найважливішим чинниками успішної роботи залишається високий авторитет викладача і його сталий естетичний вплив на учнів та їх батьків (Дін Юнь, Ду Чень, С. Чепіга та ін.).

Висновок. У наш час формування музично-естетичної культури учнів мистецьких шкіл відбувається в складних умовах нового соціокультурного середовища. Завдяки вивченню педагогічного досвіду найкращих викладачів закладів початкової мистецької освіти, а також створенню приведених вище педагогічних умов, якісна музика може і має стати доступною учням, щоб збагатити дитячі душі радістю та насолодою, неоціненним багатством світу звуків, оскільки музика є одним з найважливішим засобом формування не тільки музично-естетичної культури, а і духовної культури дітей.

Література

1. Го, Цзюнь. (2022). Формування музично-естетичної культури школярів в контексті глобалізації та європейської інтеграції (тези). Матеріали і тези VIII Міжнародної конференції молодих учених та студентів. Одеса.1., сс. 86-89.

2. Дін, Юнь. (2016). Формування музичної культури молодших школярів у процесі фортепіанного навчання в мистецьких позашкільних закладах освіти. Дисерт. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук. Київ. URL: https://npu.edu.ua/images/file/vidil_aspirant/dicer/D_26.053.08/dis_Ding_Yyn.pdf

3. Мішеченко, Валентина (2019). Формування музично-естетичної культури учнів початкової школи засобами музичного фольклору. Науковий вісник мну імені В. О. Сухомлинського. Педагогічні науки. 1 (64)., сс. 166-172. URL: <http://mdu.edu.ua/wp-content/uploads/Ped-visnyk-64-2019-33.pdf>

4. Федорець, М., Го Цзюнь. (2020). Актуальні питання підготовки майбутніх учителів до формування музичної культури сучасних школярів. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. Суми. 8 (102)., сс. 485-495.

Seredynskyi Maksym

State institution

"Southern Ukrainian National
University named after K. D. Ushinsky"

Supervisor:

Klyueva Snezhana

FORMATION AND DEVELOPMENT OF MODERN JAZZ DANCE AS A SYNTHESIS OF TWO CHOREOGRAPHIC DIRECTIONS

The article is devoted to the emergence and development of modern-jazz dance as a separate direction in choreographic art. The article analyzes the combination of principles, methods and techniques of two dance directions, which later merged and formed a separate style in choreography.

The art of choreography, like other areas of human activity, has always undergone development, according to newly introduced rules and traditions in society. Thanks to such changes, new fashion trends, trends, ideas, and techniques appeared in the dance world, which later turned into separate currents or directions. One such example is modern-jazz dance, which appeared due to the combination of two polar styles, but together they were able to form a separate self-sufficient type of choreographic art.

Modern jazz dance is a direction of modern choreography that has American and European roots, which makes the direction quite unique, combining modern and jazz dance (Drach, 2018).

Jazz, as a separate style, was born in the 19th and 20th centuries, thanks to the African population moving to Latin America. The indigenous population of Africa performed primitive dance movements to the traditional rhythms of drums as entertainment, but later the direction became popular and in 1865 it first appeared on the theater stage in the form of a musical. Prominent choreographers and theoreticians of jazz dance - E. Taner, M. Whitman, E. Long, K. Dunham and others, began to build a clear system and material base of jazz as a separate direction in choreography (Gorbachuk, 2009).

Since 1950, jazz dance incorporates the plot basis for performances, builds its own principles, techniques and develops substyles: Tu step, Charleston, Black Button, Big Apple. "As a result, jazz dance, having passed the path from folklore, household to stage and theater dance, gradually became a separate direction of modern choreographic art" (Drach, 2018). Along with jazz dance, modern choreography is developing in parallel, which is based on the desire of choreographers to move away from the outdated principles of classical dance, giving freedom in plasticity, costumes and ideas (Drach, 2018).

At the origin of the direction were the outstanding A. Duncan, M. Graham, H. Holm, D. Humphrey, E. Tamaris, who aspired to a free dance where there are no clear lines, a fixed body, specific rules of the ballet theater, etc. Their choreography is built on the basis of the inner feelings of each dancer, from which comes the impetus to express an emotional state through movements. Over time, modernism, as a separate direction, gets its own principles and techniques, building its philosophy,

expanding its possibilities through the use of space, time, plane, improvisation, parterre, and others. The direction of modernism is increasingly developing by modernizing into postmodernism or synthesizing with other art directions, forming dance theater, performance, expressive dance, etc. (Volkova, 2022).

As a separate direction in art, modern-jazz dance appeared in the 20th century and immediately attracted the interest of such outstanding choreographers as J. Balanchine, B. Foss, J. Kohli, , K. Yoss, M. Bejar, M. Mattocks, etc. Thanks to the unification, the style absorbed the main principles and methods of modern and jazz, receiving a wide enough layer for the realization of artists' ideas. Such basic aspects as: building movements based on emotions, using the inner and outer plane, working in the parterre, freedom of movement, body work, involvement of the body center, etc., were borrowed from modern art (Gorbachuk, 2009).

Jazz choreography added swing movements, improvisation, coordination, isolation of movements, polyrhythm, the use of various musical accompaniments, especially with a complex rhythmic component, polycentry, and others to the style (Volkova, 2022). Such a system opens up great possibilities when building lexical material for numbers in the direction of modern-jazz dance, so the style becomes popular among artists.

Choreographers of modern-jazz dance add various elements from other dance styles to their works, which makes the direction universal for experiments, allowing to expand the basic principles of the direction. Artists are increasingly moving away from standard ideas, building their performances by abandoning the usual canons of the theater, giving dancers freedom in their actions on stage. Improvisation, contact with the audience, use of changing the platform for showing, adding attributes to the stage in the form of water, land or completely moving the stage to a cafe, parking lot, etc. are introduced into the performance. Such innovations help the audience to look as deeply as possible into the essence of the choreographer's thoughts in the performance (Loban, 2019).

Thus, modern-jazz dance, having passed the way from the formation of two separate directions, merged to form one style with its own rules and techniques, which became a tool of outstanding figures to create unique choreographic paintings. Modern jazz is not just a style of dance, but a living organism that constantly changes, develops, improves, expands its own possibilities and captivates more and more choreographers with its magnetism, thanks to which they are able to recreate their own selves on the stage.

Literature

1. Volkova Yu., Koropatova O. Methodical aspect of modern-jazz dance in work with performers of choreographic art / Materials of the IX International

Scientific and Practical Conference // Yu. Volkova, O. Koropatova. - Uman VOC "Vizavi", - 2022. - P. 25-28.

2. Drach T. The formation of trends in choreography related to modernity in Ukraine / T. Drach // Young scientist. – 2018. - No. 5 (57). - P. 151-154.

3. Gorbachuk R. Formation of modern dance in the European cultural and artistic space / R. Gorbachuk // Cultural and artistic environment: creativity and technologies. – 2009. - No. 2 (5). - P. 18-20.

4. Loban T., Voloshina L. Methodical aspects of the lesson in the discipline "theory and methods of teaching jazz-modern dance" / T. Loban, L. Voloshina // Current issues of culture. – 2019. – Issue 19. – pp. 121-125.

5. Plahotniuk O. Jazz dance in the context of modern choreographic art of Ukraine / O. Plahotniuk // Bulletin of KNU named after Karpenko-Karyo: coll. of science works - 2013. - No. 12. - P. 179-186.

6. Pogrebnyak M. "Modern" and neoclassical dance in Ukrainian ballet of the 21st century: ways of assimilation and forms of presentation / M. Pogrebnyak // Current issues of the humanities. – 2020. – Issue 30 (1). - P. 195-204.

7. Sharykov D. Classification of modern choreography: trends, styles, types: Autoref. thesis... candidate art.: 26.00.01 / Kyiv, 2008. – 23 p.

Олександра Глямже,
Південноукраїнський національний
педагогічний університет
ім. К.Д. Ушинського
Науковий керівник:
кандидат педагогічних наук,
старший викладач
Степанова Людмила Василівна

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ МУЗИЧНО-РИТМІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ БАЛЕТМЕЙСТЕРА

***Ключові слова:** музично-ритмічна компетентність, синтез танцю і музики, фахова компетентність, компетентність балетмейстера, хореографічно-постановча діяльність балетмейстера, створення хореографічних вистав*

Хореографія — це мистецтво, де музика і рух об'єднуються в гармонійний та виразний спектакль. Балетмейстер, як творець та виконавець хореографічних постановок, має вирішальне значення у створенні вистав, де музичний і ритмічний аспекти взаємодіють, неначе танцюючи разом. Музично-ритмічна компетентність для балетмейстера є не просто бажаним аспектом у